

Sygn. akt VI Cz 869/17

POSTANOWIENIE

Dnia 03.08.2017 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janina Ignasiak

Sędziowie: SSO Agnieszka Polak

SSO Leszek Mazur

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 03.08.2017 r.

sprawy z powództwa S.

(...)w G.

przeciwko B. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda S.

(...)w G.

od postanowienia o kosztach zawartego w wyroku zaocznym Sądu Rejonowego

w Zawierciu z dnia 12 maja 2017r., sygn. akt I C 1821/16

postanawia:

- 1) zmienić pkt 2 zaskarżonego orzeczenia w ten sposób, że podwyższyć zasądzoną tam kwotę do wysokości 5.507 (pięć tysięcy pięćset siedem) złotych**
- 2) odstąpić od obciążenia pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt VI Cz 869/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 12.05.2017 r., sygn. akt I C 1821/16 Sąd Rejonowy w Zawierciu w sprawie z powództwa S.z siedzibą w G. przeciwko B. G. o zapłatę, w punkcie 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13.785,82 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 27.07.2016 r. do dnia zapłaty; z tym zastrzeżenie, że odsetki te nie mogą w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych, w punkcie 2 zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.107 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zaś w punkcie 3 nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła strona powodowa, zaskarżając je co do punktu 2, a więc w części dotyczącej zwrotu kosztów procesu. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:

1. naruszenie art. 98 ust. 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców w brzmieniu obowiązującym do dnia 26.10.2016 r. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że powodowi nie należy się zwrot kosztów postępowania procesowego w pełniej kwocie stawki minimalnej określonej w § 2 pkt 5 rozporządzenia, tj. w wysokości 4.800 zł, pomimo uwzględnienia przez Sąd I instancji wytoczonego powództwa w całości,
2. naruszenie art. 98 ust. 1 i 3 k.p.c. poprzez błędne ustalenie, iż Sąd rozstrzygając w oparciu o wskazany przepis posiada kompetencję do ustalenia kosztów zastępstwa procesowego poniżej stawki minimalnej z uwagi na zachodzące w sprawie okoliczności, podczas gdy organowi taka kompetencja nie przysługuje, a w sprawie brak było podstaw do wydania takiego rozstrzygnięcia,
3. naruszenie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców w brzmieniu obowiązującym do dnia 26.10.2016 r. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie poniżej obowiązującej stawki minimalnej.

Jednocześnie skarżący wniósł zmianę punktu 2 zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 5.507,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 4.817,00 zł tytułem zwrotu zastępstwa procesowego, a także zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym do dnia 26.10.2016 r. stawka minimalna opłaty za czynności radców prawnych przy wartości przedmiotu sporu powyżej 10.000 zł do 50.000 zł wynosiła 4.800 zł. Taka też stawka wraz z doliczoną kwotą 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, winna być zasądzona od pozwanej na rzecz powodów tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a nie jak błędnie przyjął Sąd Rejonowy w kwocie 2.417 zł.

W przedmiotowej sprawie należy więc zgodzić się ze skarżącym, iż Sąd I instancji w oparciu o treść zacytowanego wyżej przepisu, a także w oparciu art. 98 k.p.c. nie miał możliwości ustalenia kosztów zastępstwa procesowego poniżej stawki minimalnej. Tym samym należało uznać, iż obniżenie stawki minimalnej przez Sąd Rejonowy z uwagi na nieskomplikowany charakter przedmiotowej sprawy, nie wymagający prowadzenia obszernego postępowania dowodowego i niezbędny nakład pracy radcy prawnego, który nie był znaczny, obejmujący jedynie przygotowanie i złożenie pozwu wraz z załącznikami, bez udziału w rozprawie oraz wysokość zasądzzonego roszczenia, zdaniem Sądu odwoławczego nie znajduje oparcia w żadnej podstawie prawnej.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało zmienić punkt 2 zaskarżonego orzeczenia w ten sposób, iż podwyższyć zasądzoną tam kwotę kosztów postępowania do wysokości 5.507 zł.

O kosztach orzeczono na mocy art. 102 k.p.c. odstępując od obciążenia pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego (strona pozwana nie miała żadnego wpływu na treść orzeczenia Sądu w zakresie wysokości zasądzonych kosztów procesu).